

OVERDENKING

Pinksteren!

“Plotseling klonk er uit de hemel een geluid als van een hevige windvlaag.” (Handelingen 2:2a)

Pinksteren heeft te maken met bezieling. Enthousiasme. Pinksteren is dat het vuurtje van je geloof weer gaat branden. Dat je er weer helemaal voor gaat.

Maar: waar komt die nieuwe bezieling eigenlijk vandaan?

Je kunt het zoeken *in jezelf*. *Jij* moet er weer warm voor gaan lopen. *Jij* moet je geloof weer nieuw leven in blazen. *Jij* moet...

Wat mij opviel toen ik het Pinksterevangelie van Handelingen 2 weer eens doorlas, is dat het *daar* in elk geval niet komt *uit de mensen zelf*. De nieuwe bezieling *overkomt* ze echt. En dat wordt direct al op drie manieren aangegeven. Eén: het gebeurt “plotseling”. Twee: het komt allemaal “uit de hemel”. En drie: het komt als het geluid “van een hevige windvlaag”.

Eerst dat eerste. Dat het “plotseling” gebeurt. Dat geeft aan dat het *onverwacht* is. De discipelen zelf hebben het niet in de hand. Petrus heeft het niet in de hand. Op eens is het er. Het wordt ze gegeven.

Dan het tweede. Dat het allemaal “uit de hemel” komt. De hemel is waar God woont. De hemel is waar Jezus naartoe is verhuisd, met hemelvaart. Daar komt het weg! De Geest komt niet van ons, komt niet *uit ons* - maar van God, van Jezus!

Dan het derde. Dat het komt als het geluid “van een hevige windvlaag”. Daar zitten die beide dingen weer in. Een windvlaag kan ‘plotseling’ opsteken. En: daar hebben wij mensen niets over te zeggen. Uitgerekend de wind onttrekt zich aan onze macht. En is in Gods macht.

Waar komt de nieuwe bezieling vandaan? De bezieling waar je soms zo naar verlangt. Voor jezelf. Voor de gemeente. Voor de kerk in

Nederland.

Pinksteren laat zien: het moet niet komen van ons. Het moet komen van God. Alleen dan kan er echt wat gebeuren.

Staan wij dan buiten spel? Moeten we dan maar gewoon afwachten? Dat is het andere uiterste. Juist het feit dat het moet komen van God, betekent dat we ons op Hem moeten richten. Dat is het enige. Niet afwachten, maar *ver-wachten*. *Biddend* verwachten.

Precies dat zien we ook bij de discipelen, voor Pinksteren. De Geest komt plotseling. Ja. Maar bij nader inzien: toch ook niet helemaal onverwacht. De Here Jezus had Hem beloofd, vlak voor Hij naar de hemel was gegaan. En: op grond van die belofte hadden de discipelen er krachtig om gebeden. We lezen: “Vurig en eensgezind wijdden ze zich aan het gebed,” Handelingen 1:14.

Ik denk dat het vandaag de dag net zo gaat. De Geest is van God. De Geest is van Jezus. Wij ‘gaan’ er niet over. We ‘beschikken’ er niet over.

Maar: als we er in afhankelijkheid om vragen. Dan wil de Here God Hem opnieuw geven. Dan wil de Here God Hem opnieuw uitstorten. “Hoeveel te meer zal de Vader in de hemel dan niet de heilige Geest geven aan wie Hem erom vragen?”, Lucas 11:13b.

Ds. K.A. Hazeleger

